

MENGENAL PASTI KESUKARAN MOBILITI FIZIKAL GURU DALAM PERSEKITARAN KELAS DENGAN TUJUAN UNTUK MEWUJUDKAN KELAS MESRA ORANG KURANG UPAYA

Junaidah Md Dinⁱ, Siti Rubaini Matⁱⁱ, Shahirah Sulaimanⁱⁱⁱ & Fariza Puteh Behak^{iv}

ⁱ(*Penulis Koresponden*). Guru Tamhidi, Universiti Sains Islam Malaysia. junemddin@usim.edu.my

ⁱⁱGuru Tamhidi, Universiti Sains Islam Malaysia. rbyumat@usim.edu.my

ⁱⁱⁱGuru Bahasa, Universiti Sains Islam Malaysia. shahirah@usim.edu.my

^{iv}Profesor Madya. Universiti Sains Islam Malaysia. fariza@usim.edu.my

Abstrak: Pelaksanaan pendidikan inklusif; iaitu pendidikan untuk orang kurang upaya "OKU" memberi tumpuan kepada nasib harian pelajar OKU atau guru yang mengajar pelajar OKU tetapi kurang perhatian diberikan kepada guru berstatus OKU. Keperluan unik guru berstatus OKU dalam persekitaran pendidikan diterokai melalui pengalaman guru yang mengalami masalah mobiliti fizikal di Pusat Tamhidi, Universiti Sains Islam Malaysia. Kajian ini bertujuan untuk mengetahui: Apakah cabaran mobiliti fizikal dalam pengajaran? Metodologi yang digunakan untuk mengumpul data untuk kajian ini ialah pemerhatian dan rakaman dimensi. Adalah diharapkan institusi pendidikan akan mengamalkan pelaksanaan yang sesuai dan menjalankan pendekatan yang tepat.

Kata kunci: OKU, Orang Kurang Upaya, berkeperluan khas, persekitaran pengajaran, kesejahteraan guru

PENGENALAN

Kementerian Pengajian Tinggi Malaysia telah menetapkan Garis Panduan Pelaksanaan Dasar Inklusif Orang Kurang Upaya (Orang Kurang Upaya @ Orang Kurang Upaya) di institusi pengajian tinggi. Ini merupakan salah satu usaha positif untuk meningkatkan kehidupan, ke arah negara dan masyarakat maju. Walau bagaimanapun, tumpuan kepada isu kecacatan biasanya lebih tertumpu kepada pelajar kurang upaya, ahli akademik yang mendidik OKU @ guru pendidikan khas,

tetapi jarang kepada ahli akademik yang kurang upaya sendiri. Cabaran mereka perlu diiktiraf dan diatasi. Mereka tidak boleh didiskriminasi kerana kekurangan fizikal mereka kerana masih mampu menyumbang kepada pencapaian ilmu.

Akta Hilang Upaya 2008 mewajibkan Dasar Kemasukan Orang Kurang Upaya di semua peringkat pendidikan. Halangan fizikal, komunikasi dan organisasi adalah antara halangan utama yang ditekankan dalam dasar ini, serta kepentingan institusi untuk lebih prihatin terhadap keperluan orang kurang upaya. Bagi mencapai matlamat ini, persekitaran orang kurang upaya diterokai melalui cabaran fizikal yang dihadapi oleh guru-guru di Pusat Tamhidi, Universiti Sains Islam Malaysia.

Kajian ini bertujuan untuk mengetahui: Apakah cabaran mobiliti fizikal dalam pengajaran di Pusat Tamhidi, Universiti Sains Islam Malaysia? Dua cabaran utama yang dihadapi oleh guru ialah (1) beg guru @ berat beg kerja dan (2) persekitaran kelas.

1. Berat Beg Guru

Beban berat beg sekolah di Malaysia bukanlah topik baharu. Biasanya perhatian diberikan kepada kemaslahatan pelajar tetapi bukan guru. Mungkin kerana seorang guru sentiasa boleh meminta pelajar untuk membantu membawanya.

Barangan yang biasanya terdapat dalam beg kerja berat ini, ialah komputer riba, tetikus,

buku teks, dokumen, dan mungkin pad pen digital.

2. Persekitaran Kelas

Persekitaran kelas ialah persekitaran fizikal yang membolehkan sesi pengajaran dan pembelajaran berlangsung.

Menurut Miller dan Cunnigham (2003) persekitaran bilik darjah merangkumi pelbagai elemen yang boleh diperhatikan, mengintegrasikan pelbagai konsep pendidikan. Ia terdiri daripada persekitaran fizikal, suasana psikologi yang dipupuk oleh interaksi sosial, dan pelbagai metodologi pengajaran yang berkait rapat dengan ciri-ciri dan tingkahlaku pendidik.

METODOLOGI

Metodologi yang digunakan untuk mengumpul data untuk kajian ini ialah pemerhatian dan rakaman dimensi. (1) Pemerhatian: Seramai 4 guru di Pusat Tamhidi yang mempunyai atau kini mempunyai aduan mobiliti fizikal yang berbeza telah diperhatikan.

(2) Rakaman Dimensi: ukuran persekitaran bilik darjah direkodkan (saiz bilik darjah, ketinggian alat bantu mengajar dan perabot dan lebar susun atur perabot pelajar).

KEPUTUSAN DAN PERBINCANGAN

Berat Beg Guru

Guru Tamhidi yang diperhatikan lebih suka mengendalikan beg kerja mereka sendiri: (1) kerana bimbang komputer riba atau elektronik mereka akan rosak jika tidak dikendalikan dengan berhati-hati; (2) atau beg kerja mereka mungkin mengandungi kandungan sensitif seperti draf kertas soalan peperiksaan akhir; (3) atau mereka mendapati adalah membuang masa menunggu bantuan / kehadiran pelajar.

Sebagai tambahan kepada sebab-sebab di atas untuk tidak membenarkan pelajar membantu membawa beg mereka. Guru masih perlu menguruskan beg mereka secara peribadi di rumah untuk pengangkutan mereka (kereta/kereta api); juga pengangkutan mereka ke pejabat atau bilik darjah mereka.

Barangan yang biasanya terdapat dalam beg kerja berat ini termasuklah komputer riba, tetikus, buku teks, dokumen, dan mungkin pad pen digital. Berat beg guru berkisar antara 3kg-7kg. Ini tidak termasuk beg tangan mereka.

Untuk guru yang mempunyai masalah mobiliti fizikal, dengan mengangkat beban yang berat akan menambah kesakitan kepada tulang belakang, otot bahu atau tangan.

Papan putih

Adalah mustahil untuk sesi pengajaran dan pembelajaran dianggap berkesan tanpa bantuan alat bantu mengajar semasa pelajaran bilik darjah. Alat bantu mengajar terbesar di dalam bilikdarjah ialah papan putih.

Guru tidak perlu membawa papan putih ke dalam bilik darjah tetapi ia masih mempunyai masalah bagi guru yang mempunyai cabaran mobiliti fizikal. Cabaran mobiliti fizikal menulis di papan putih boleh berlaku di tangan, leher, bahu, belakang, pinggul, punggung, kaki atau kaki. Mereka yang mempunyai kesukaran ini selalunya akan merasakan antara simptom-simptom tersebut: kesakitan yang tajam, kebas atau kesemutan, sama ada salah satu daripada gejala atau kesemuanya. Gejala hanya boleh berterusan sebaik sahaja guru menulis di papan putih; dan ia juga boleh bertahan untuk tempoh yang pendek/panjang selepas menulis di papan putih. Temesgen et al. (2019) dan N. Rahman & D. Warikoo. (2013) juga melaporkan kajian keadaan yang sama di mana sesetengah guru berasa sakit apabila mengangkat tangan mereka di atas kepala mereka untuk menulis.

Walau bagaimana pun, masalah ini boleh diatasi dengan menggunakan projektor dan bukannya papan putih. Tidak semua kelas tutorial di Pusat Tamhidi dilengkapi dengan alat tersebut, dan bilangan projektor yang pula terhad.

Dimensi & Penempatan Meja Guru

Guru diperhatikan tidak mempunyai masalah dengan saiz dan ketinggian meja guru. Malah meja memberikan kestabilan apabila mereka menggunakan meja untuk menstabilkan diri mereka berdiri.

Meja guru adalah 4' lebar dan 3' tinggi. Walau bagaimanapun, lokasinya tidak sesuai untuk pengajaran bilik darjah kerana menghalang papan putih.

Ruang Pergerakan Guru

Terdapat dua bahagian ruang pergerakan guru, di dalam kelas; dan antara kelas ke meja/pejabat guru.

Ruang pergerakan guru di dalam kelas untuk bergerak dari satu pelajar ke pelajar seterusnya, tidak mudah diakses, kerana barisan meja pelajar disusun rapat. Sebaik sahaja pelajar duduk, hanya ada ruang 2", pastinya bukan ruang berjalan kaki. Ini kerana ruang antara meja pelajar menjadi sempit disebabkan pelajar mahu berada lebih dekat dengan papan putih, untuk mendapatkan pandangan yang lebih jelas bagi apa yang tertulis di papan putih. Walau bagaimanapun, masalah ini mudah diselesaikan dengan meminta pelajar memberi sedikit ruang kepada guru. Namun begitu, adalah tidak praktikal untuk mengubah kedudukan meja dan kerusi secara berterusan.



Rajah 1

Bagi guru yang menggunakan kerusi roda atau alat bantu berjalan, mereka memerlukan ruang yang lebih besar untuk mereka bergerak. Walaupun pelajar boleh datang ke meja guru, kehadiran guru lebih dirasai apabila mereka melakukan rondaan dan bergerak di seluruh kelas.

Guru yang mempunyai masalah mobiliti fizikal di paras bawah badan (*lower limb*) sukar untuk berulang-alik antara kedua-dua blok bangunan Tamhidi (pentadbiran dan akademik). Mereka mengambil masa yang lebih lama (5-15 minit) berjalan kaki untuk kembali ke pejabat mereka atau pergi ke kelas, yang hanya memerlukan 2-3 minit berjalan kaki bagi guru yang normal. Untuk jurang 1 jam dalam jadual seorang guru, untuk kembali ke meja guru semasa tiada kelas bermakna kehilangan 20-30 minit.

Pemerhatian mendapati, adalah sukar untuk menggunakan kerusi roda atau pejalan kaki kerana tiada tanjakan atau "ramp" yang membolehkan pergerakan lancar. Seringkali, guru terperangkap dalam hujan (kerana guru yang terjejas terpaksa menggunakan jalan utama disebabkan tiada laluan yang sesuai di bawah jalan berbumbung).



Rajah 2

KESIMPULAN

Isu yang diketengahkan dalam kajian ini mungkin bukan perkara baharu tetapi ia merupakan isu yang masih berleluasa. Bagi mereka yang mempunyai masalah mobiliti fizikal atau pun berstatus kurang upaya, persekitaran kelas boleh memburukkan lagi kesihatan fizikal.

Persekitaran kelas mungkin tidak menjadi masalah apabila guru yang baru dilantik masih muda dan sihat, tetapi pada masa hadapan, seorang manusia mungkin akan menghadapi dugaan dengan masalah tidak dikehendaki seperti jatuh sakit, terlibat dalam kemalangan kereta; atau pun masalah penuaan. Dan apa yang dahulunya merupakan pergerakan harian yang mudah akan menjadi ketidakelesaian atau sukar apabila dugaan tersebut menimpa guru.

Kesejahteraan guru adalah isu yang memerlukan pertimbangan serius, supaya mereka boleh terus bekerja dalam persekitaran yang selamat sehingga bersara.

Tidak semua guru akan menjadi kurang upaya, tetapi semua guru akan menjadi tua.

M. Anwar et al. (2022) menyatakan bahawa pemimpin sekolah boleh membantu dengan membantu guru mengenai hubungan antara persekitaran kerja dan prestasi pekerjaan guru. Tiernan et al. (2020) menyebut bahawa bilik darjah inklusif ialah pendekatan pendidikan yang bertujuan untuk mewujudkan persekitaran pembelajaran yang menyokong dan berkesan yang menampung pelbagai keperluan semua, termasuk mereka yang mempunyai keperluan pendidikan khas.

Diharapkan pihak universiti dapat membangunkan keperluan pendidikan inklusif secara konstruktif bagi tenaga pengajar seumpama ini.

Akuan Geran: Penyelidikan ini telah dibiayai oleh geran guru universiti;

PPPI/SKIM GURU/TAMHIDI/USIM/17523

RUJUKAN

Temesgen et al. (2019) "Beban Sakit Bahu dan/Leher Di Kalangan Guru Sekolah di Ethiopia. *Gangguan Muskoskeletal BMC*. 20:18. <https://doi.org/10.1186/s12891-019-2397-3>

R. Balakrishnan et al. (2016). "Kelaziman sakit pinggang dan faktor risikonya dalam kalangan guru sekolah menengah di Bentong, Pahang". *Jurnal Antarabangsa Pendidikan Jasmani, Sukan dan Kesihatan*. 3(2): 35-40.

N. Rahman & D. Warikoo. (2013). "Persatuan Pengajaran Papan Hitam dengan Kedudukan Skapular dan Sakit Bahu dan Ketidakupayaan di kalangan Guru Sekolah di Dehradun." *Jurnal Antarabangsa Farmasi dan Sains Biologi*. Jilid 3 Isu 2 475-485.

M. Anwar et al. (2022) "Hubungan antara Persekitaran Kerja dan Prestasi Guru: Kajian Empirikal. *Kajian Sosiologi Global*. Jilid VII. Tiada II.

Miller, A. dan K. Cunningham. (2003). *Persekitaran bilik darjah*. Kumpulan Gale, Inc

Tiernan, P., Casserly, AM, & Fitzgerald, J. (2020). Strategi pengurusan bilik darjah inklusif untuk guru. *Pengajian Pendidikan*, 46(7), 862- 878

Akta 685-Akta Hilang Upaya (2008)

Dasar Inklusiviti KKT Orang Kurang Upaya di Institusi Pengajian Tinggi

Polisi Universiti Inklusif Pelajar OKU USIM